

אלו הן הגולין פרק שני מכות

ורבי יהודה האם מצבי ליה פרס למתחין וכו' (ד' דר' מאיר סבר פרט למתחין וכו' שמעין משננה ורחמי' שמע מינה והיה דברייה' דלעיל אחיה כר' יהודה : ***נשמו' אשמת** לא קשיא כאן באוהב כאן בשונא נפסק אנפסק לא קשיא הא רבי הא רבנן וכו')

מתני' שפא' כפופד כמותה עליו וטובר על התראה דודאי לדעת רבנן : ויש שונא שאינו גולה ולא נהרג : כל הריגה שיולוץ לומר על הריגה זו שלדעת היתה אינו גולה לפי שאחד הוא על קר : שלא לדעת סג' כשהריגה זו ודאי שלא לדעת שאין אדם יכול לומר גולה תורה אור לדעת היתה גולה ובגמ' מפרש לה :

לב א מיי קי מלי
מליס סלכא :
לפי גירסא דמסכתא
גריסי' דברייה' ר' יו
מסרתי' ומתרי'
לב ב מיי קי מלי
רואה מלי יד סמ
שמי' עה :

[ע' מהרש"א ומתרי'
לד ג מיי קי מלי
סמ' עס :
לה ה מיי קי מלי
א סמ' עס :
לו ה מיי קי מלי
ב סמ' עס עין :
לו ו מיי קי מלי :
לח ו מיי קי מלי :
לש ה מיי קי מלי
ל' ה :
מ מ מיי קי מלי
ז :
בא ו מיי קי מלי :
ב :
מב כ מיי קי מלי :

מ' ת' מ' א' מ' א' מ' א'
[וע' מהרש"א דמכות
מ' ד' מ' יו']

[מהרש"א דפי' המוס
כסב כו'ל' וכו' שאין
מקלט אלא כשנגזר
שופכי דמים כמנהג
ומחיל ענין כשנגזר
וכוונתו להכות לה עני'
מקלט לקלוט את כו'ל
שלא נודע מי כמדי' וכו']

מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'

[ע' חו"ס']

רבינו חננאל
הביא קמור דקאסרית הגוי
גם צדיק תהיה ולא
הוא אמר לי אחתי היא
ג' נבא הוא ופסק לפי'
למסרתי' שרואה אמת
שואלו על עסקי אשתו
נתיבא שא' תהיינו
ולביב' אמר לך אחתי
היא מי' לך בן שחברת
עמיה לו לביב' ולא
לפי' : הוסיף אינו גולה
כו' : ח"י בלא ראות
מכלל שיכול לראות פרס
למסא שאינו גולה כרבי
ר' יהודה : ר' סאד
אמר בלא ראות למסע
המסא בבלי דעת למסע
המסא ור' מיעוט אור
מיעוט ואין מיעוט אור
מיעוט אלא לרבות אמר'
טומא גולה : השוא
אין גולה : ר' יוסי אומר
התראה לפי שלא ניתנה
התראה אלא להבחין בין
כיצד אר' שמעון יש שונא
התניא אר' שמעון אומר
גולה כרבי ר' שמעון
להי' לעיר ולעיר וישלש
הירדן ויבנהו הירדן
שתי' שורות שבכרם
אפרים כנגד רמות
בנלעד קדש ברך נפתלי
כשדו משולשין שיהא
לשכם במשעם לקדש
תלת בארץ ישראל
תלת בארץ ישראל
תלת בארץ ישראל

מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'

***אשת נביא** הוא דחיהדר דלאו נביא לא חיהדר אלא כדאמר ר' שמואל בר נחמני דאמר ר' שמואל בר נחמני ר' יונתן הכי קאמר ליה **וְעַתָּה הַשֵּׁב (אח) אִשְׁתְּ הָאִישׁ** מכל מקום ודקאמרת הגוי גם צדיק תהרוג הלא הוא אמר לי אחתי היא וגו'. נביא הוא וממך למד אבסנאי (6) (הוא) שבא לעיר על עסקי אכילה ושתייה שואלין אותו, כלום נח נהרג שהיה לו ללמוד ולא למד : **מתני'** יהוסימא אינו גולה דרבי יהודה ר' מאיר אומר גולה. יהושנא אינו גולה ***רבי יוסי** אומר השונא נהרג מפני שהוא כמועד, רבי שמעון אומר יש שונא גולה ויש שונא שאינו גולה זה הכלל - כל שהוא יכול לומר : לדעת הרג אינו גולה, וישלש לדעת הרג הרי זה גולה :

גמ' ת"ר *בלא ראות פרס למומא דרבי רבי יהודה רבי מאיר אומר בלא ראות לרבות את הסומא מאי טעמא דרבי יהודה דכתיב **ואשר יבא את רעהו ביער** אפילו סומא אתא בלא ראות מעטיה ורבי מאיר בלא ראות למעט, בבלי דעת למעט, הוי מיעוט אור מיעוט *ואין מיעוט אור מיעוט אלא לרבות ורבי יהודה דעת *פרט למתחין

ר' יוסי אומר השונא נהרג כו' : הוא לא אחרו ביה מתניתין רבי יוסי בר יהודה היא דתניא **רבי יוסי בר יהודה** אומר חבר אינו צריך התראה לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שונא למומא רבי שמעון אומר יש שונא גולה וכו' : תניא ביצד אמר רבי שמעון יש שונא גולה ויש שונא שאינו גולה : **נפסק גולה** ויש שונא גולה ויש שונא שאינו גולה עד שישמעו אחרים קשיא אנפסק קשיא אנשמת (נפסק אנפסק) לא קשיא הא באוהב והא בשונא, (נשמת אנשמת) לא קשיא הא רבי והא רבנן : **מתני'** להיכן גולין? לעיר מקלט לשלש שבעבר הירדן ולשלש שבארץ כנען *שנאמר *אח שלש הערים התנו מעבר לירדן ואת שלש הערים התנו בארץ כנען וגו' עד שלא נבחרו שלש שבארץ ישראל לא היו שלש שבעבר הירדן קולטות שנאמר *יש עיר מקלט תהינה עד שיהיו *שששת קולטות בארץ, ומכוונות להן דרכים מו' לזו שנאמר *תכין לך הדרך וישלש וגו' *ומסרין להן שני ת"ח שמא ירהגו בדרך ויבחרו אליו, רבי מאיר אומר ***(אף)** הוא מרבר ע"י עצמו שנאמר *וזה דבר הרצוח רבי יוסי *בר יהודה אומר *בתחלה אחד מרבר ואחד מרבר ומרברין לעיר מקלט וכו' שולחין ומביאין אותו מישם מ"י שנתחייב מיתה ב"ד הרגוה וישלש נחייב מיתה פטורוהו מ"י שנתחייב גלות מחזירין אותו למקומו שנאמר *השיבו אותו והעדה אל עיר מקלטו וגו' : **גמ'** תנו רבנן *שלש ערים הברדל משה

בעבר הירדן וכנגד הברדל יהושע בארץ כנען ומכוונות היו כמין שתי שורות שבכרם *חברון ביהודה כנגד *בצר במרבר, שכם בהר אפרים כנגד רמות בנלעד, קדש ברך נפתלי כנגד גולן בבשן, וישלש כשדו משולשין שיהא מדרום לחברון כמחברון לשכם, ומחברון לשכם במשעם לקדש ומשעם לקדש במקדש לצפון ועבר הירדן תלת בארץ ישראל תלת בארץ ישראל תלת בארץ ישראל

בתלם . כלומר תהלה משפט כל הרולחים ואפילו מזידין וליף טעמא כפישרא דבי רב מרובר לו פיו . אלו נגד אלו בשתי שורות כמו שתי שורות שבעים : ושלש אח נבול ארץ וגו' שישו משולשות . כלומר שמתחלקת הארץ חלקות רחבה של ארץ ישראל לרבעות רבעים כמו שפרשם והולך שיהא מדרומה שבארץ ישראל לחברון כמחברון לשכם כו' : **בעבר הירדן תלת כו'** . בתמיה כנחלת שני שבטים שלש כמו כנחלת עשרה שבטים : כנגד . שהיא כעבר הירדן שכיחי רוחים :

גהרות הב"ח (6) (6) אבסנאי שאל לביב' כו'ל' וכו'ת הוא נתקן : (3) שם קשיא נשמת אשמת (נפסק אנפסק וכו') והא (רבנן) תלמי' אר"י כ"ח נשמת אשמת ל"ק הא באוהב והא בשונא נפסק אנפסק ל"ק הא רבי והא רבנן : (2) רש"י ד"ה הכי גריסי' וכו' והא רבנן פ"י הא דקתי : (ד) תוס' ד"ה וכו' יוסה וכו' וכו' מאיר סבר פ"ט למתחין שמעין כו'ל' וכו'ת וכו' : מתקן : (ה) ד"ה משולשין וכו' שלחוקא שיהו עיר מקלט כאלעזר ארץ ישראל וכו' יש לפרש : (1) ד"ה כנגד אלו : לעיר מקלט הכנה לפי כשכאורגים מויד בלא עדים . ר"ב ומ"י אכא שנגזר הכנה כנגד : גליון השם תוס' ד"ה נשמת וכו' דהוי רבי . כדאיתא סמך דף קמז ע"ב :

גמ' בלא ראות פרס למומא דמשמע כאן לא ראה אבל רואה במקום אחר פרט למומא שאינו רואה בשום מקום : פרט למתחין . כדאמרינן לעיל (דף ז') : נפסקין בין שונא למומא שלא יכול לומר לא הייתי יודע שאסור : נפסק החבל ונפול עליו אין לומר בלא לדעת זה : נשמת . החבל מידו ונפלה עליו אינו גולה שיש לומר לדעת עשה . **נפסק** אינו גולה . לא אוהב ולא שונא כנפסק אלא כשנשמת : מחלו . הוא מעגילה שפעמים שמתין במחלואי שהוא כלי אומנות של כושים ובלע"ז טורחוליה : הכי גריסי' **נשמת אשמת** לא קשיא הא באוהב הא בשונא נפסק אנפסק לא קשיא הא רבי והא רבנן . (ג) הא דקתי נשמת גולה באוהב דלא חשיד דעביד מדעת ודקתי נשמת אינו גולה בשונא כדקתי כהיה כדברייה' יש שונא שאינו גולה ומפרש מילתיה כשמת אינו גולה : **נפסק אנפסק** לא קשיא רבינו רבנן : **גמ' דקתי** נפסק גולה אפי' בשונא וכל שכן באוהב רבנן ואליבא דר' שמעון הוא דאמר נשמת הברזל מקחו והרג גולה ונפסק החבל דומיא דנשמת הברזל מקחו היא שנשאר האגד בידי **גמ'** נפסק אינו גולה רבי הוא דאמר נשמת הברזל מקחו אינו גולה והא הדין לחבל הנפסק עד שיזימת מחלואי מידו שאין נשאר בידי בלום דומיא דמן העץ המבקע ולרבי אליבא דר' שמעון אין לך שונא גולה כך מלאחי גירסא כבתובות הגאונים וכן עיקר גירסת הספרים משושבת היא וטעו לדמות נשמת החבל לנשמת הברזל והי אפשר להעמידה ולפרש נפסק אנפסק לא קשיא הא באוהב הא בשונא דהא על כרחך הא דתני נפסק גולה בשונא מפורשת והיאך תאמר הא דתני נפסק אינו גולה באוהב הא השא בשונא גולה באוהב לא כל שכן וכו' יש לך לומר שגולה בשונא ואינו גולה באוהב ועוד נשמת אשמת לא קשיא הא רבי והא רבנן היאך תאמר הא דתני נשמת אינו גולה רבי הוא דאמר נשמת אינו גולה אפי' באוהב אס כן אין הטעם מפני שיכול לומר לדעת נהרג ור' שמעון תלי טעמא כהכי : **מתני' יעד** שלא נבחרו שלש עשרה כנען . הייט כל ארבע עשרה שכבשו וחלקו ואח"כ הברדל יהושע : לא פ"ו שלש עשרה כנען כעבר הירדן קולטות ויודעוהו אליו . אל גולאל הדם ואומרין לו אל תנהג בו מנהג שופכי דמים כשנגה בא מעשה לידו :

מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'

מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'

מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'

מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'

מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'

מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'

מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'
מ' א' מ' א' מ' א'

כ"ק צ"ג

לעיל ו'

כ"ק סו' נדרים
סו'

דרכי דר' שיהא
דלחמי נשמת
כו' יב"ל
[ימאח' מ' א' מ' א']
[לעיל ו']

ספאדרי' מ'
מח' עכ' לעיל :

[גוי' יושאמי
שלשה']

[נפסי' מ' ר'
דברי יהודה]

[חופסתי' ס' ד']

קוט	יו"ל
רמות	ט"ב
כ"ג	חברון

מ' א' מ' א' מ' א'